

Svetřík s růžovými
a černými pruhy

Jaké je to zvláštní

Svět a jeho vítr
Provází mě
V těchto dobách
Lidé víru ztrácí

Kde je můj směr
K tobě
Tolik myšlenek chladných
A tak málo věcí

Co nám zbyde
Jaký svět tu zůstane
A kdo v něm bude
Jen já sám
Kdo půjde kam

Barvy světa šednou
Jako myšlenky na mou milou
Jak se to může stát
Kdy člověk si přestane přít

Jak já jen můžu žít
Ad' už s vinou nebo bez viny
Jak já můžu snít
Když jsem tak nemilí

Co mám a co ne
Co jsem chtěl
A co mě dostane
Co jsem měl
A co zůstane

Nejsem sám
Jsem obklíčen
Co vlastně mám
Jsem zničen

Vítr dál bude vát
Ad' už tu jsem či ne
Vy takto žít můžete
Však já se nebudu bát

Jednou

Někomu sekundy někomu roky
Jsou to první kroky
Kam je a mě vedou
Nás nebo jen mysl mou

Takových lidí jsou stovky
A uvnitř nich jen zmatky
Jaké to sny jsou
Provázené jen tmou

Jaké to je žít jako oni
Jaké je se vzdát mé jistoty
Kterou jsem snem provázel
Se kterou se den co den scházel

Jaké je říct že sní
Nejen sám ale s ní
Lze jít takto dál
Moc lehké abych to vzdal

Okénko

Útěk bez cíle
A chvílky cenný
Kde krásné jsou chvíle
Když city jsou mrtvý

Jak krásný to břeh
Zdá se poloplný
Však je to jen věk
Co ho do plna tíží

Krásný to den jako první jarní
Kdo je ten co je spasí
V tento čas v tento moment
Cítím jen strach který jde slyšet

Je to vzdálené
A tak blízko
Je to nechtěné
Ale je to

Není to věc
A ani konec

Před dnem ponurým

Jak mi dávno bylo
Teď už nevím
Není nic jiné
Na co myslím
Jen kdy řeknu lásko

Myslím na ni
Na mou pravou
O krásných básních sním
A pomalu ji je píše
A vzpomínám znovu a znovu
Společně se snem splněným

Nejkrásnější hlas
Překrásné tváře
Jak jasné srdíčko její
Které tak miluji
Které tak rád hřeji

Když sní jsem
Když ji objímání mám
A říkám ji jak rád ji mám
Jak krásně mi je s ní
A jak její vlasy voní
Jak rád s ní sním
Jak ji rád líbí líbám

Nemůžu už být bez ní
Protože tento svět
Nechce samotní snění
Chce lásky květ

Myslím na tebe
Natálko

Spásy sen

Je pravdivé že všichni lžou
A co je pravda
Když se z ran vylížou
Kdo to vzdává

Kdo se nechá vést
Tímto světem
Plném lživých pravd
Nebýt je mým snem

Kde jsme teď
Když opustí nás svět
Kde je vůle má
Která mě opustila

Ve dnech krásných
Je nám nejhůře
Ve textech mých
Vše jako já zemře

Spadlé věty

Jak je den krásný
Kdy je krásně a jasný
Jak by mohlo být špatně
Když je takto krásně

Jak můžeme tak zlí být
Když nedokáží ani snít
Jak můžou být tak hloupí
Když nic o lásce či životě neví

Jak zde můžeme žít
Myšlenek lidí mrtvých
Mnou chránících
Které září naposled

Okénka lásky ztracené

Temnota pohlcující má slova

A myšlenky znova a znova

Kdy snil jsem a toužil krásné

Viděl a měl vše jasné

Čím dál tím starší

Moudřejší by někdo řekl

Však jaké je to prokletí

Které jsem nesl

Jsem teď čistě sám

Už se ani neznám

V den mého vyznání

Věty bezvýznamní

Ty které jsem ji psal

Ty kterých lituji

Prohrál jsem že jsem miloval

A i tak ji miluji

Prázdné louky líce

Růže si vzal
A všechny rozházel
Nikdy neznal
Však vše poztrácel

Jako když hledí
Na krásný vánek
Který ho hladí
Jako by přetek
Ten potůček vášný
Krutý se mě ptá
Proč umírá
A já s odpovědí

Co já mu říct mám
Pravdu
Či zradu
Co očekávám
Je zde sám jako já
Myslí a ví jak dopadá
Je jak lásky jezírko
Které jsem měl krásné
Nic už nezbylo
A jen je chabé

Kam potůček dopluje
Sám beze mě
Kam potůček půjde dál
Když bude pořád sám

Kde jezírko se naplní
Když prázdné bez citů zůstává
A kdy se sny splní
To je myšlenka jediná

Provází mě
V samotě

Teplo dávné

V překrásném dni
Sluníčko krásné svítí
Hřejivé jako objetí
A tak krásné jako děti

A však né tak ledajaké
Ad' už těti píle
Či ty skutečné
Já se však ptám jaké

Když sluníčko mé nehřeje
A ani už objetí
Kde je má naděje
Kde je mé mínění

Mé sny a můj svět
Padá mi
Dá se říct jen pár vět
A to ty poslední

Jak můžu tu být
Vědět a snít
Jak můžu dýchat
A na špatné si zvykat

Vidět bolest
Nejen v sobě ale i v lidech
Vidět trpět
Ostatní a sebe v myšlenkách

Které nekončí
Jako jediné
Slzy stékající
Plnící jezírko mé

Krásně a Dál

Vánek vál
Ten pocit co mě znal
Stál zde a stál zde sám
Jako já dřív jako já dnes
Kde své srdce mám
Už jenom malí cit nes

V den mi smutný a v den šťastný
Jaký je ten rozdíl
A je vůbec důležitý
Jako by se dávno ztratil

Jako bych sám hvězdy viděl
Jako bych je s někým sdílel
Jako bych tu nebyl sám
Jako bych si přál co mám

Jen pohádka má
Či celá pravda
Kdo na mě volá
Když to vzdala

Kdo vlastně jsem
A kým budu
Jaký je tohle sen
Jeden z miliónu

Ad' už lásky potůčky
Či krásného větru
Nádherné vzpomínky
Si sebou lásko беру

Chuť snů

Ta samá chvíle v jiný moment
Jaký to svět
Který tepe jiným směrem
Nevím kterým

Utápím se
Nebo již umírám
Nebojím se
Kdy to vše vzdám

Konečná trať
Dojel jsem tam
Svou lásku ztratit
Aby jsi nebyl znovu sám

Jak má býti srdci mému
Když každý opakuje jednu větu
Jednu větu života
Kterého si né každý cenívá

Hodnota má
Hodnota vaše
Kde láska má
To je vše

Vše co chci a vše co mám
Bych jí dal
Co jsem udělal
Že není to dost a není to správné
Jako bych vzdal myšlenky mé známé
Kde konec můj vál
Kde konec můj to vzdal
Není on sám není jediným

Svět mou básní
A já svým básníkem
Svět se klaní
Když do řádků srdce vlil jsem

Myslím já na ni
Příroda v mých básních
Jak krásná to chvílka
V těchto koncích
Poslední básnička
Jak krásně zní

On jak cit On jak déšť

Temno světlo tichá tvář
Člověk myslící vmůj snář
Jak cítil mě
A jak cítí vás
Co můžete
Co zmůže snáž

Jak by mohl vzíti
V potaz že jste živi
Když vás ani nezná
Když vás rád nemá

Jen jak mu řekněte
Jen mu poradte
To důležité
To co se nezapomíná
Co je složité
Co on prožívá

V poslední větě
Zmůžu já a zmůže mě
Vrah citů
Vrah v samotě

Jaká je to vašeň

Pára z koupele její
Pomalinku se blíží
Vůně tepla
Vůně mě pohlítí
Když si ke mě lehla
Jako když sní

Její vlasy voňavé
Které se točí kolem hlavy mé
Rty které mě vyzívají
A oči které ve vášni hoří

Spousta v momentu a ještě více v chvíli
Nemyslím na nic jine než na ni
Nevidím ji před sebou je ještě blíž
Neslyším nic jiného než sladce dech
Myšlenky její víš
Kde však ona je
Jak snáší ten strach
Z mé naděje

Co se bude dít
Či k něčemu dojde
Lidi se neumí ptát na nic víc
Než jí myšlenka zbyde

Já zmizím
Jako ta pára
Či má láska
Které závidím

Pěti dnům

Náruči světa mi mávají
V dny mi těžké
V dny mi smutné
Které nikdy nekončí

Copak čeká mě dál
To co jsem snil
To co jsem vzdal
Jak já to jen zvládal

Ani pláč a ani vztek
Jediné slzy
Které nebyly
Možné je vše ale pročpak

Lehké

Ctí se dny ztracené
Myslí se na chvíle zkažené
Jak moc jsme dál od špatného
Jak moc blízko k hroznému
Jaké je to vinit jeho
Toho nad námi všemocného
Nebo už nikdo nevidí spásu

Jak možné je nevidět s pěti smysli
Jak hrozné je být zavřen v lidské mysli
Cítit se víc než jako bůh
Pro všechny obyčejný vůl
Který tu zůstal a je tu dál
Který bez vzdávání sní
Ten který je rovněž sám
Ve společnosti lidí

Píšící o vzdáleném
Příliš však blízko
Jaké to být v srdci mém
Však stát o koho

Nikdo nejde v před
Jedině dál
Jaký je to svět
Který mě zklamal

Jak časté to břemeno lásky

Čeká se lehce
Těžce jde se dál
Jak je mé lásce
Co jsem nepoznal

Jaké to být s ní
Když ona o mě neví
A zda někdy vůbec
Zda někdy budu její
A zda ona bude má
Bude s ní konec
Nebo jenom nekonečná tma

Jsem já vůbec zde
Jsem já vůbec někým
Vždyť mé básně popisujíc
To jak někdo umře
A co se srdcem mým
Kdejaké bolestí je víc

Za co život stojí
Stojí za někoho jiného
Zda-li vůbec si ho zasluhuji
A co mít někoho

Všude láska všude cit
Nikde není pravá někde není její zbyť
Jak by mohl černé ovečky naplnit
Bílé snažící se je zahodit

Zahození jako láska
Láska která je pravá
Neopakující se
Néjen myšlenka
Která se mi zdává
Konečnou zdá se

Jsem jedna ovečka
Nebo jsem jen stádo samotné
Jaké je ta správná
Ta která nikdy nezapomene

Jaká to otázka na májovou odpověď

Kdy zdálo se být vše marné
Jako ve dnech nejhorších
Jaké je to mít ty první
Přátele i svět krásnějších

Není zde sen
Ani věta popisující jeho
Může to být on nejen
A tváře líce mého

Nikdo mi není znám
Co by mě poznal líp než já sám
Bude to tak
Přál bych si že není
Jaký to tlak
Toho věčného snění

Na kapku empatie
Kapku porozumění
Cíl můj vzdálený je
Nic tu pro mě není

Naděje zapadá
Temno se blíží
Příběh můj se mlží
Není to jak se zdá

Proč by ad' už má milá
Měla mi tu lásku dát

Už nevím na co dál myslet
Nevím kde hledat lásku
Nevím kdo mi ji může dát
A jestli vůbec někdo
Ale doufám a věřím
Že se někdo najde

Asi je to život
Nechtít a však být sám

Vahala Vojtěch

2020

